

Arrest

nr. 281 302 van 5 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat R. GREENLAND
Europalaan 50
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 juli 2022 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 september 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 september 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Poolse nationaliteit en kwam in 2015 naar België.

Op 25 augustus 2015 werd zij in het bezit gesteld van een E-kaart, geldig tot 4 augustus 2020.

Op 5 september 2019 werd de verzoekende partij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding.

Op 6 september 2019 is de verzoekende partij aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Gent.

Op 17 november 2021 is het verblijf van de verzoekende partij beëindigd op basis van artikel 44bis, § 1 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) om ernstige redenen van openbare orde.

Op 16 mei 2022 bevestigde de Raad bij arrest nummer 272 753 deze beslissing van de gemachtigde.

Op 1 juli 2022 nam de gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De verzoekende partij zit in de gevangenis van Wortel en zij bereikt haar strafeinde op 20 september 2022.

Dezelfde dag legt de gemachtigde de verzoekende partij een inreisverbod van 6 jaar op.

Dit is thans de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"Aan de Heer

naam: D.

voornaam : A. D.

geboortedatum : (...)1984

geboorteplaats: Ketrzyn

nationaliteit : Polen

wordt een inreisverbod voor 6 jaar opgelegd voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 01.07.2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 6 jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde:

Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle elementen in uw dossier.

Op 04.02.2015 diende u te Antwerpen een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als werkzoekende" (bijlage 19) in. U verklaarde daarbij op 28.09.2014 in België aangekomen te zijn. U werd op 04.02.2015 ingeschreven in het wachtregister. U diende voor 04.05.2015 nog een aantal ontbrekende documenten in te dienen.

Op 10.02.2015 werd u na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 05.05.2015 heeft u de ontbrekende documenten bij het gemeentebestuur te Antwerpen voorgelegd.

Op 04.08.2015 werd ingevolge uw aanvraag d.d. 04.02.2015 uw recht op verblijf erkend. U werd diezelfde dag in het bezit gesteld van een "Verklaring van inschrijving" (bijlage 8).

Op 25.08.2015 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart, geldig tot 04.08.2020.

Op 05.09.2019 werd u bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding.

Op 06.09.2019 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Gent ten gevolge van de verstekveroordeling d.d. 05.09.2019. Op 19.09.2019 stelde u een hoger beroep in tegen voormeld vonnis.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 24.03.2020 (op beroep tegen het verstekvonnis d.d. 05.09.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke brandstichting van andermans onroerende eigendommen zonder vermoeden van menselijke aanwezigheid, bij nacht, namelijk een houten tuinhuis; aan een aanval of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen 5 politieambtenaren, met de omstandigheid dat u voorzien was van wapens; aan bedreiging door gebaren

of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen en aan een vrij verkrijgbaar wapen te hebben gedagen zonder een wettige reden te kunnen aantonen, namelijk een mes. Deze feiten pleegde u op 04.07.2019.

Op 04.07.2019 diende de politie van de PZ Regio Puyenbroeck zich te begeven naar de Schoolstraat 40A te Lochristi wegens een brand in een tuinhuis. Wanneer de melder, E.D.T., de bewoners van de brand wilde verwittigen werd hij door u met een mes bedreigd. Het mes betrof een slagersmes met een lemmet van ongeveer 30 cm. Hij liep hierop achteruit naar de straat en maakte hiervan melding aan de dienst 112. Nadat het gesprek met de 112 was beëindigd ging de voordeur van de woning opnieuw open en u kwam opnieuw naar buiten en maakte vanop afstand een stekende beweging. Hij heeft dan opnieuw gebeld naar het transmissiecentrum, dit was om 01u27. Wanneer de bewoners werden gesommeerd om de woning te verlaten, kwam een vrouw buiten, die stelde dat het een gemeenschappelijke woning betrof van het OCMW, dat u een speedgebruiker was en dat zij met u geen contact had gezien de taalbarrière. U werd in het Engels gesommeerd om naar buiten te komen, maar u ging hier niet op in. De politie ging vervolgens over tot sweeping van de woning. U weigerde de deur van uw slaapkamer open te doen, wanneer deze door de politie werd ingetrapt, troffen zij u daar staand aan met een mes in uw handen. Met hun vuurwapen op u gericht, sommeerde de politie u het mes op het bed te laten vallen. Uiteindelijk deed u dit, doch was u totaal niet meewerkend wanneer men trachtte over te gaan tot boeien. Er diende met 4 politiebeambten op u te worden gezeten alvorens dit lukte. Aan de rand van het bed lag nog een Stanley mes en in uw broekzak zat er een schaar. Tijdens een latere veiligheidsfouille werd tevens een Leatherman aangetroffen in een van uw broekzakken. In uw kamer werd ook een bunsenbrander aangetroffen. De 5 politiebeambten belast met de sweeping verklaarden zich allen benadeeld.

Door de dienstdoende magistraat werd de afname van een gerechtelijk bloedstaal gevorderd. U weigerde opnieuw uw medewerking. Tijdens uw verhoor stelde u medicatie te nemen: gedroogde of verse kruiden of pillen in allerlei vormen. Dit was niet op voorschrift want sommige dingen zijn niet te verkrijgen via een dokter. U dronk alcohol, die dag had u 3-4 liter bier gedronken. U gebruikte geen drugs. De medicatie was voor uw astma. U had geen tijd om het tuinhuisje op te knappen, dus stak u het in brand. U had de deur voorde politie niet opengedaan voor de veiligheid, u was niet zeker of het echt politie was. U liet het mes onmiddellijk vallen en bood geen weerstand. Het was niet nodig om de deur in te trappen. U ontkende de man te hebben bedreigd met uw mes. U wou een worstje bakken aan het vuur van het tuinhuis. Een bewoonster van het gebouw in de Schoolstraat 40A werd verhoord. Zij wist niet hoe lang u daar al woonde, u moest normaal uw sleutels afgeven op 30.06.2019. Aangezien dit niet gebeurd was, zou het OCMW op 04.07.2019 iemand langs sturen om te zien wat er aan de hand was. Zij was een tweetal weken geleden uit de woning vertrokken door problemen met u die waren begonnen sedert zij u duidelijk maakte geen interesse te hebben in u. Zij was die dag teruggekomen. Ze had u reeds cannabis en speed zien gebruiken. U zou haar hebben gezegd ook cocaïne te gebruiken. U had al eens uitwerpselen van haar hond aan haar deur gesmeerd.

Door de brand werd het tuinhuis compleet vernield. De haag die daarnaast stond, bestaand uit klimop, was volledig verbrand. De rolluiken van het woonhuis waren gesmolten door de hitte, alsook waren er barsten in de ramen. Ook in de ramen van het huis op nummer 42 waren barsten, wellicht door de hitte. U verklaarde het tuinhuis in brand te hebben gestoken met een handdoek en een brander. U was niet bereid de brandweerkosten te betalen. Het was hun plicht om te komen. U leeft van een werkloosheidsuitkering. U had schulden, maar dat zouden niet uw schulden mogen zijn.

Uit het plegen van dergelijke feiten blijkt een intrinsieke gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Geweld t a v. de politie kan onder geen beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. Bovendien blijkt uit de achteraf door u gegeven verklaringen (het in brand steken van het tuinhuisje omdat u geen tijd had om het op te knappen) in combinatie met de door u aangegeven zelfmedicatie, een bijzondere maatschappelijke gevaarlijkheid waartegen de burgers van de samenleving dienen te worden beschermd.

Ingevolge de ernst van de feiten wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. Uit uw persoonlijk handelen komt voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

Op 17.11.2021 werd uw recht op verblijf dan ook beëindigd op basis van artikel 44bis, § 1 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 18.11.2021 in de gevangenis van Wortel betekend. Op 14.12.2021 diende u bij de RVV een verzoekschrift in om de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 17.11.2021 te vorderen. Op 16.05.2022 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er in uw hoofde inmiddels sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Uit niks blijkt dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijke sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

U bracht 2 attesten aan van betalingen van boetes, namelijk 780,80 euro en 300 euro. Er dient te worden opgemerkt dat zaken zoals het afbetalen van een boete geen afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor ernstige misdrijven. Uit het afbetalen van de boete blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting om deze af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Uit het vonnis tot afwijzing van een beperkte detentie d.d. 15.03.2022 van de Strafvuiveringsrechtbank te Antwerpen blijkt dat u stelde dat de burgerlijke partijen volledig werden afbetaald, maar dit niet kon staven met de nodige attesten. De neergelegde attesten van de betalingen van 780,80 euro en 300 euro betroffen niet één van de slachtoffers, zodat het tot op heden onduidelijk blijft of u deze daadwerkelijk heeft vergoed.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Er bestaat een risico op recidive.

U zit momenteel in de gevangenis van Wortel. U bereikt strafeinde op 20.09.2022 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 24.03.2022 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).

Op 06.10.2021 vulde u een formulier hoorrecht in. U verklaarde dat uw taal Pools is; dat u Engels kan lezen en/of schrijven; dat u op uzelf en via een cursus in de gevangenis Nederlands leert; dat u in de gevangenis in het bezit bent van een Poolse identiteitskaart en dat u geen paspoort meer heeft; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u na het incident, teruggekeerd bent naar Polen; dat u in Lochristi gewoond hebt, in een kamer in een sociaal huis; dat u bezig was met een adresverandering; dat u niet getrouwd of een duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft in België, namelijk uw zus J. I. (familienaam echtgenoot), (...) en dat jullie contact hebben, haar 2 dochters J. L. en J. N. en de tante van uw schoonbroer S. B., waar u regelmatig contact mee heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u niet getrouwd bent in uw land van herkomst of in een ander land dan België en er geen duurzame relatie heeft; dat uw ouders, uw 2 zussen en uw broer in Polen wonen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u Nederlandse les volgt in de gevangenis en dat u een VCI-diploma heeft behaald in Nederland; dat u in België in de bouw gewerkt heeft; van 2011 tot 2014 voor een Pools bedrijf; daarna in Hoogerheide (B. Project NV, (...)) tot 2017; hierna nog voor C. NV in Temse, tot u ontslagen werd in februari 2018; na uw ontslag nog twee maanden bij J. S. in Lokeren; dat u in 2016 ook als zelfstandige begonnen bent en intussen nog werkte in andere bedrijven; dat u in 2018 uw appartement verloren heeft en toen via het OCMW in Lochristi een werkloosheidsbijdrage heeft gevraagd; dat u sindsdien (en nog steeds) ingeschreven bent bij de VDAB; dat u een paar telefoons heeft gehad maar niet op de afspraak geraakt was; dat u dan naar Polen bent gegaan en teruggekomen bent voor de Rechtbank; dat u in Nederland gewerkt heeft bij A. en ook als interim terwijl u in België woonde; dat u in Polen informatietechnologie studeerde en veel bureauwerk deed, onder andere bij de Universiteit van Gdansk; dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u lang geleden besloten heeft hier te wonen en te werken; dat u niet terug wil; dat u uw toekomst hier ziet en dat u een goed leven wil voor uw toekomstige familie. Op 18.10.2021 verzocht meester A. D. uitstel te verlenen voor het indienen van de stavingsstukken. Op 03.11.2021 werden de volgende documenten

toegevoegd; een door u, met de hand geschreven, brief; een rapportbriefje van de gevangenis en antwoord; een brief van 'Centrum voor volwassenenonderwijs Turnhout' - attest van deelname 'Nederlands Open Module RG1 en RG2'; uw curriculum vitae; uw E-kaart; uw lidmaatschap bij ABVV; een fiche werkloosheidsuitkering - jaar 2019; een brief van CAW De Kempen; een brief van De Voorzorg 'verzekering DentaPlan'; een brief van 'Pidpa'; een brief van 'Zelfstandigen Oost-Vlaanderen'; een brief aan 'Fluvius Hoboken'; een brief aan 'OCMW Lochristi'; een brief aan 'Proximus'; een staat van uw pensioenrekening in Polen; een contract van aankoop van uw wagen AUDI A3; een kennisgeving van een verzoekschrift van de Correctionele Rechtbank van Gent; een brief van de 'Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie - aanslagjaar 2020 - inkomsten 2019'; een brief van de 'Federale overheidsdienst financiën - inning en invordering'; een aanslagbiljetinkomsten 2019 - aanslagjaar 2020; een aanslagbiljet inkomsten 2020 - aanslagjaar 2021; een individueel rekeninguittreksel van de gevangenis; drie loonfiches van de gevangenis d.d. 03.2021, 07.2021 en 10.2021.

Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 17.11.2021 werd rekening gehouden met de door u verschaft informatie. Op 30.05.2022 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. U verklaarde dat uw taal Pools is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds april 2011 in België bent; dat u met de wagen, in het bezit van uw identiteitskaart naar België bent gekomen; dat u in het begin soms, in de wintermaanden, terug reisde naar Polen voor enige maanden (sinds 2014-2015 steeds in België); dat u in de gevangenis in het bezit bent van een nieuwe identiteitskaart; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u geen duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft in België, namelijk uw zus J. I. - (...) - xxx, haar echtgenoot J. G., haar 2 dochters L. en N. en de tante van uw schoonbroer S. B. - (...), waarmee u voor uw detentie enige tijd samenwoonde en waarmee u de afspraak heeft om er opnieuw te kunnen wonen na uw detentie, tot u een plaats voor uzelf heeft gevonden; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u redenen heeft om niet naar Polen terug te keren, namelijk: u besloot in 2014/2015 permanent in België te blijven met als reden om een beter leven/toekomst te hebben voor uw toekomstig gezin; u hardwerkend, eerlijk en goed persoon bent; u een verblijfsadres voor na uw detentie heeft en een job belofte bij 'P.' ook al zou u tot strafeinde (20.09.2022) in de gevangenis moeten blijven; u een auto heeft in België; dat u enkel brandgesticht in de schuur nadat niemand gewond kon geraken wanneer deze zou instorten; dat u dit en vele andere leugens waardoor u de gevangenis kwam zal bewijzen aan de hand van een leugendetectortest; u eveneens een klacht zal indienen tegen M. V. en verschillende politieagenten dewelke aanwezig waren bij uw aanhouding aan de schuur; dat indien u vanuit de gevangenis gedeporteerd zou worden naar Polen en u bijgevolg niet vrijkomt in België, u alsnog deze klachten zal indienen, want zij zullen grotere gevolgen moeten dragen in vergelijking met diegene waarin zij u hebben geplaatst. U verzocht om een leugendetectortest te voorzien en om dit op voorhand te laten weten zodat u vragen kan voorbereiden die alles zullen verklaren (en het hele verhaal zullen bewijzen). Op die manier kan u eveneens de nonsens weerleggen dewelke werden beschreven als argumentatie tot het beëindigen van uw verblijfsrecht.

De volgende documenten werden toegevoegd: twee rekeninguittreksels van betaling van boetes (totaal 1.080,80 euro); een rapportbriefje van de gevangenis; een deelcertificaat van de module NT2 - Waystage schriftelijk; een inschrijvingsformulier schooljaar 2021-2022 (EduKempen) - Nederlands; een aanbeveling - verantwoordelijke werkhuis PASEC; een brief voor eventuele job belofte bij 'P.'; betalingen voor de autoverzekering; een uitnodiging voor verhoor op 22.01.2021 door PZ Noorderkempen; belastingen Polen 2007 - 2008 - 2009 - 2010 - 2011 - 2012 en 2013; een voorbereiding van de aangifte in de personenbelasting 2016 - 2015; een jaaropgave 2015 (A. B.V.); een voorbereiding van de aangifte in de personenbelasting 2017 - 2016, 2018 - 2017 en 2019 - 2018.

Uw zus (J. I. A., geboren op (...)1973 te Ketrzyn, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019), uw schoonbroer (J. G. Z., geboren op (...)1973 te Ketrzyn, van Poolse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 07.06.2024), en hun 2 dochters (J. N. D., geboren op (...)2007 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019 en J. L. N., geboren op (...)2012 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019) verblijven in België. Geen van deze familieleden komen op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 01.07.2022). De relatie tussen tussen een broer, zus, schoonbroer en nichten valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw zus, schoonbroer en uw nichten. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw zus, uw schoonbroer en uw nichten die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen gedrag. De contacten met familie in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Desgewenst zouden deze familieleden u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door storting. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen.

Verder verwees u naar de tante van uw schoonbroer (S. B., geboren te Bielsko Biala op (...)1952, van Belgische nationaliteit sinds 21.01.1978) met wie u voor uw detentie enige tijd samenwoonde. U zou er na uw detentie terug kunnen gaan wonen, tot u een plaats voor uzelf heeft gevonden. Naast het gegeven dat de verwantschapsband niet aangetoond werd, blijkt ook geen bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar. Uit de omstandigheid dat u mogelijks een tijdje bij mevrouw S. inwoonde en u er opnieuw zou terecht kunnen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en mevrouw worden afgeleid. Ook met haar kan u contact onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u in de brief die u toevoegde aan uw formulier hoorrecht, verklaart dat u reeds sinds 2003 regelmatig op bezoek kwam bij uw zus die toen al in België woonde. U zou uw zus en uw schoonbroer geholpen hebben met de renovatie van hun huis. Zoals reeds eerder vermeld, woont u sinds 28.09.2014 in België, u was toen 30 jaar oud en u bent inmiddels 38 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 8 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben dat deze een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Op 24.03.2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding voor opzettelijke brandstichting bij nacht, gewapende weerspanning, bedreigingen door gebaren en inbreuken op de wapenwetgeving.

U lijkt voor u in de gevangenis terecht kwam weinig of geen inspanningen geleverd te hebben om de Nederlandse taal te leren. Het gesprek met de migratiebegeleider op 06.10.2021 en op 30.05.2022 diende in het Engels te gebeuren door uw beperkte kennis van het Nederlands.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt heeft in België, dat u vanuit België in Nederland gewerkt heeft, dat u werkt in de gevangenis en een wekeloos voorlegt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. U verklaarde in een door u geschreven brief dat u een heel eerlijk persoon bent, normaal, behulpzaam, hard werkend en financieel volledig onafhankelijk. Na 26.10.2018 was u echter niet meer officieel actief op de Belgische arbeidsmarkt terwijl u pas op 06.09.2019 in de gevangenis belandde. U legt tevens een fiscale fiche voor m.b.t. de werkloosheidsuitkeringen voor het jaar 2019. Hoe dan ook de werkervaring die u in België en in Nederland opgedaan heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Polen of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Polen, dan wel elders, niet opnieuw een job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. U heeft volgens uw verklaringen immers informatietechnologie gestudeerd in Polen en zou er veel bureauwerk gedaan hebben, onder andere bij de Universiteit van Gdansk.

Louter ten overvloede kan erop gewezen worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 06.09.2019 verblijft, tot het opstellen van onderhavige beslissing nog geen bezoek van vrienden ontvangen hebt. U kreeg tot nu toe enkel bezoek van advocaten en sociale hulpverleners. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u -indien u contact onderhoudt- dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met Polen. U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 06.10.2021 dat uw ouders, uw 2 zussen en uw broer in Polen wonen. U beschikt over een sociaal vangnet dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar.

Tenslotte wordt opgemerkt dat u in het formulier hoorrecht dat u invulde op 06.10.2021 verklaarde dat u, na de gepleegde feiten, terugkeerde naar Polen en terugkwam naar België om alles uit te leggen in de Rechtbank. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider dat u niet begreep dat u een gevangenisstraf kreeg voor de feiten die u pleegde, dat u tegen uw verwachtingen in onmiddellijk werd opgesloten in de gevangenis en dat u spijt heeft dat u teruggekeerd bent. In uw schrijven gaf u aan teruggekeerd te zijn naar Polen, hoofdzakelijk om een auto te kopen om zo sneller een job te vinden. Deze auto zou op een parking in Lochristi staan en veel van uw documenten zouden in de auto liggen. Uit uw dossier in de gevangenis blijkt dat u de autosleutel mocht meegeven met uw advocaat G. T. daar u geen uitgaansvergunning kon krijgen om zelf de documenten uit uw auto te gaan halen. Uit het gegeven dat u na de feiten naar Polen ging, kan minstens afgeleid worden dat u nog banden met dit land heeft.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw administratief dossier bevat evenmin elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en van de motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

“b.1. Schending van artikel 8 EVRM en een schending van de motiveringsplicht

Verzoeker heeft een inreisverbod van zes jaar gekregen.

Verweerster schreef, “Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.” (pagina 1, beslissing, stuk 1)

Dat verzoeker een veroordeeld werd wordt niet door hem betwist. Hij werd door het Hof van Beroep veroordeeld voor een brandstichting van een tuinhuis die hij probeerde te repareren, wat hem niet lukt en door het feit dat het gevaarlijk was, wilde hij doen verwijderen.

Hij wenst wel te benadrukken dat de feiten gepleegd werden in een zeer specifieke periode van zijn leven, toen hij niet in een goede plaats was, figuurlijk gezien.

Het arrest is uiteraard definitief doch hij ontkent een aantal elementen die in het arrest vaststaan. Hij houdt vol dat hij niemand heeft willen kwetsen. Hij geeft uiteraard toe dat dit niet de best noch de veiligste manier was om de tuinhuis te doen verdwijnen.

Toen de politie binnenviel was het donker en hij wist niet wie binnekam. Hij heeft zich slechts willen verzetten aangezien hij niet door had dat het de politie was. Hij dacht oprecht dat hij werd aangevallen.

Daarvoor had verzoeker een blanco strafblad. Hij wenst een tweede kans te bekomen.

De beslissing van verweerster is op dit vlak niet correct gemotiveerd.

Verzoeker is oprecht dat hij geen feiten meer zou plegen en hij wenst een normale leven te kunnen leiden en contact met familieleden te kunnen onderhouden.

Artikel 8 luidt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé-leven, zijn familie- en gezins-leven, zijn woning en zijn briefwisseling.”

Verzoeker wenst zijn familieleden te kunnen zien en de banden te onderhouden. Dat zij hem niet in de gevangenis bezocht heeft, zegt niets over zijn band met verzoeker doch wel iets over de coronapandemie en de wens om de kinderen te beschermen van een andere wereld die zij horen niet te kennen.

Verzoeker heeft inderdaad familieleden in Polen doch hij heeft familie in België met wie hij een hechtere band heeft. Zijn band van afhankelijkheid met deze familieleden groter is aangezien hij geen vrouw noch kinderen heeft. Zij zijn zijn gezinsleden. Hij heeft ook met de tante van zijn schoonbroer gewoond en met haar heeft hij nog steeds een hechte band.

Bovendien hij woont reeds 10 jaar in België zodat zijn centrum van belangen zich hier bevindt. Hij heeft hier acht jaar gewerkt en gewoond.

Hij heeft in 2015 besloten om België als zijn nieuwe land te houden. Hij wilde niet meer terug in Polen gaan wonen.

Een inbreuk in het privé en familieleven zal maar als legitiem worden aanzien als ze door het nationale recht is voorzien, een legitiem doel dient, nodig is in een democratische samenleving of ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De staat moet aantonen dat er een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging is die, voor de openbare orde en openbare veiligheid, zwaarder weegt dan de persoonlijke belangen die verzoeker doet gelden.

Door het feit dat verzoeker, als man van 37 jaar, in een eerste detentie zit, dat hij daarvoor een blanco strafregister had, is het noodzakelijk om het recidivegevaar te analyseren. Zonder aanwijzingen van een recidivegevaar kan men niet zomaar concluderen dat er een actuele bedreiging is voor de openbare orde en openbare veiligheid.

In de beslissing is er geen rechtvaardiging van deze vermoeden: men schrijft “hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen.”

Zonder meer kan men niet zomaar stellen dat een dergelijk gedrag zich in de toekomst zou herhalen. Men moet een reden hebben om te vrezen dat nieuwe feiten zouden gepleegd worden.

Verweerster moet motiveren waarom er sprake is van een ernstig, reëel en actueel gevaar.

Het hypothese dat het zou kunnen voordoen als het reeds één keer zich heeft voorgedaan volstaat niet. Men neemt hiermee een beslissing met vergaande gevolgen. Het moet grondig gemotiveerd zijn wat niet het geval is. Men spreekt alleen over de eerste en enig feit die door verzoeker gepleegd werd. Hij wordt hiervoor gestraft en dat zorgt voor een reclassering.

Verzoeker heeft geen feiten in de gevangenis gepleegd: hij heeft geen tuchtsancties opgelopen.

Verzoeker is reeds, voor deze feiten met zijn gevangenisstraf gestraft. Door te stellen dat hij geen tweede kans verdient zonder dit te motiveren, is niet billijk.

Dat hij zijn verantwoordelijkheid opnam is duidelijk uit het feit dat hij terug uit Polen kwam om naar de rechtbank te gaan. Dat is een teken van schuldinzicht wat een recidivegevaar mindert.

Bij zijn repatriëring had men opgemerkt dat hij geen gevaar vormt, (stuk 3)

Het privé- en familieleven van de betrokkene speelt zich immers in België af vermits zijn belangrijke familieleden hier wonen.

De inmenging is disproportioneel: de privébelangen van verzoeker wegen zwaarder dan de hypothetische en niet bewezen gevaar voor de openbare orde.

Het is niet duidelijk waarom een inreisverbod van zes jaar noodzakelijk is.

Deze beslissing is dan onvoldoende gemotiveerd.

Deze beslissing dient vernietigd te worden.”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“In zijn enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van :

- Motiveringsplicht,*
- Artikel 8 van het EVRM.*

In de bestreden beslissing (bijlage 13sexies) wordt duidelijk gemotiveerd en geeft aan waarom een inreisverbod wordt afgeleverd en dit bij toepassing van artikel 44 nonies van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Het begrip ‘openbare orde’ wordt door de rechtspraak van het Hof van Justitie als volgt bepaald: “Uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.”

Het komt de gemachtigde toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in voorliggende zaak de bevoegde staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De minister moet derhalve haar besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen, zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij/zij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij kan worden opgemerkt: “dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde” (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat door de gemachtigde op zeer gedegen wijze is vastgesteld dat de verzoekende partij door zijn persoonlijk gedrag een ernstig gevaar impliceert voor de openbare orde.

Verzoeker is op 5.9.2019 bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden. Verzoeker ging hiertegen in beroep en het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde verzoeker op 24.3.2020 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding daar hij zich heeft gemaakt aan opzettelijke brandstichting van andermans onroerende eigendommen zonder vermoeden van menselijke aanwezigheid, bij nacht, namelijk een houten tuinhuis. Deze feiten pleegde verzoeker op 4.7.2019. Verzoeker zit in de gevangenis van Wortel en zijn strafeinde is 20.9.2022. Verzoekers verblijf is reeds op 17.11.2021 beëindigd op basis van artikel 44bis §1 om ernstige redenen van openbare orde, dit is bevestigd door Uw Raad op 16.5.2022 in arrestnummer 272.753.

Verzoekende partij beperkt er zich in zijn verzoekschrift toe om louter kritiek te uiten, dit is echter geenszins van aard om de vaststellingen in hoofde van verwerende partij te ontcrachten.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk of onzorgvuldig te werk ging door te oordelen dat het gedrag van verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

2. Vooreerst moet worden opgemerkt dat het gezinsleven waarvan sprake in deze bepaling hoofdzakelijk betrekking heeft op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 94). verzoeker heeft geen relatie in België en heeft geen minderjarige kinderen.

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Deze procedurele vuistregel is volgens het EHRM tevens van toepassing op situaties waar sprake is van een eerste toelating tot verblijf (EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 46; EHRM 10 juli 2014, Tanda-Muzinga/Frankrijk, § 68). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nunez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

In dit kader moet echter tevens worden benadrukt dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en priveleven niet absoluut is. Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een Staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 43). De Verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De Staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van nietonderdanen vast te leggen.

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat, hoewel de gezinsband tussen echtgenoten en partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen verondersteld wordt, dit niet geldt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen onderling. Het EHRM oordeelt ook dat “de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 van het EVRM zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden” (EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

Verzoeker toont niet aan dat er een bijkomende afhankelijkheidsband is met zijn zus en haar gezin noch met de tante van zijn schoonbroer.

Tevens blijkt uit de bestreden beslissing dat een onderzoek naar de concrete situatie van verzoekende partij heeft plaatsgehad. De verwerende partij verwijst hiervoor naar de inhoud van het inreisverbod.

Verzoeker toont geenszins de schending van artikel 8 van het EVRM noch van de motiveringsplicht aan. De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Er wordt geen ernstige middel voorgesteld.”

2.3. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoeker is van oordeel dat een inreisverbod van zes jaar niet proportioneel is. Hij betwist geenszins de strafrechtelijke feiten, noch het gegeven dat er een definitieve veroordeling is door de correctionele rechtbank, maar stipt aan dat de feiten werden gepleegd in een periode dat “hij niet in een goede plaats was”. Verder ontkent hij een aantal elementen uit het arrest. Hij stelt dat hij niemand heeft willen

kwetsen, dat hij voordien een blanco strafblad had en dat hij een tweede kans verdient. Hij meent dan ook dat de beslissing op dit vlak niet correct gemotiveerd is.

Vooreerst betwist verzoeker geenszins dat een inreisverbod van meer dan vijf jaar kan worden opgelegd indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De verwerende partij is van oordeel dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde en verwijst daarbij naar het gegeven dat verzoeker in hoger beroep door het hof van beroep van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding daar hij zich heeft schuldig gemaakt aan opzettelijke brandstichting van andermans onroerende eigendommen zonder vermoeden van menselijke aanwezigheid, bij nacht, namelijk een houten tuinhuis; aan een aanval of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen 5 politieambtenaren, met de omstandigheid dat u voorzien was van wapens; aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen en aan een vrij verkrijgbaar wapen te hebben gedragen zonder een wettige reden te kunnen aantonen, namelijk een mes.

Verzoeker gaat er aan voorbij dat hij een zware veroordeling heeft gekregen en dat hij geen licht misdrijf heeft gepleegd. In casu betreft het een wanbedrijf en geen overtreding en heeft verzoeker wel degelijk een correctionele veroordeling opgelopen. In het arrest van het hof van beroep wordt wel degelijk ingegaan op het gevaar dat verzoeker vormt.

Verzoeker doet hier geen afbreuk aan door louter te stellen dat hij in die periode "niet in een goede plaats was", noch door nu te stellen dat hij het niet eens is met bepaalde vaststellingen uit het arrest. Het komt niet aan de Raad toe om de feiten opnieuw te gaan beoordelen. De Raad kijkt enkel na of de verwerende partij correcte vaststellingen heeft gedaan. Gelet op de zware straf die de verzoeker heeft opgelopen en de omschrijving van het persoonlijk gedrag van verzoeker heeft de verwerende partij in alle redelijkheid gesteld dat *"Uit het plegen van dergelijke feiten blijkt een intrinsieke gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Geweld t a v. de politie kan onder geen beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. Bovendien blijkt uit de achteraf door u gegeven verklaringen (het in brand steken van het tuinhuisje omdat u geen tijd had om het op te knappen) in combinatie met de door u aangegeven zelfmedicatie, een bijzondere maatschappelijke gevaarlijkheid waartegen de burgers van de samenleving dienen te worden beschermd."*

Dat verzoeker geen nieuwe strafrechtelijke feiten heeft gepleegd is vrij logisch aangezien hij opgesloten was in de gevangenis.

Dat verzoeker nu stelt dat hij dergelijke feiten niet meer zal plegen; dat hij een normaal leven wenst en dat hij van oordeel is dat hij een tweede kans verdient, heeft geen invloed op de wettigheid van de bestreden beslissing. Spijt komt steeds na de daden en is een subjectief gegeven, dat overigens niet kan worden gecontroleerd. De Raad kan de verwerende partij bijtreden waar deze motiveert:

"Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er in uw hoofd inmiddels sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Uit niks blijkt dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijke sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde."

Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat een inreisverbod van zes jaar niet proportioneel zou zijn, noch dat de beslissing op dit punt niet afdoende gemotiveerd is.

Voorts voert verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM aan.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de

ationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM.

Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat betreft het gezinsleven en privéleven motiveert de bestreden beslissing:

“Uw zus (J. I. A., geboren op (...)1973 te Ketrzyn, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019), uw schoonbroer (J. G. Z., geboren op (...)1973 te Ketrzyn, van Poolse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 07.06.2024), en hun 2 dochters (J. N. D., geboren op (...)2007 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019 en J. L. N., geboren op (...)2012 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.12.2019) verblijven in België. Geen van deze familieleden komen op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 01.07.2022). De relatie tussen een broer, zus, schoonbroer en nichten valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw zus, schoonbroer en uw nichten. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw zus, uw schoonbroer en uw

nichten die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen gedrag. De contacten met familie in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Desgewenst zouden deze familieleden u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door storting. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen.

Verder verwees u naar de tante van uw schoonbroer (S. B., geboren te Bielsko Biala op (...)1952, van Belgische nationaliteit sinds 21.01.1978) met wie u voor uw detentie enige tijd samenwoonde. U zou er na uw detentie terug kunnen gaan wonen, tot u een plaats voor uzelf heeft gevonden. Naast het gegeven dat de verwantschapsband niet aangetoond werd, blijkt ook geen bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar. Uit de omstandigheid dat u mogelijks een tijdje bij mevrouw S. inwoonde en u er opnieuw zou terecht kunnen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en mevrouw worden afgeleid. Ook met haar kan u contact onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u in de brief die u toevoegde aan uw formulier hoorrecht, verklaart dat u reeds sinds 2003 regelmatig op bezoek kwam bij uw zus die toen al in België woonde. U zou uw zus en uw schoonbroer geholpen hebben met de renovatie van hun huis. Zoals reeds eerder vermeld, woont u sinds 28.09.2014 in België, u was toen 30 jaar oud en u bent inmiddels 38 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 8 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben dat deze een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Op 24.03.2020 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding voor opzettelijke brandstichting bij nacht, gewapende weerspannigheid, bedreigingen door gebaren en inbreuken op de wapenwetgeving.

U lijkt voor u in de gevangenis terecht kwam weinig of geen inspanningen geleverd te hebben om de Nederlandse taal te leren. Het gesprek met de migratiebegeleider op 06.10.2021 en op 30.05.2022 diende in het Engels te gebeuren door uw beperkte kennis van het Nederlands.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt heeft in België, dat u vanuit België in Nederland gewerkt heeft, dat u werkt in de gevangenis en een wekbelofte voorlegt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. U verklaarde in een door u geschreven brief dat u een heel eerlijk persoon bent, normaal, behulpzaam, hard werkend en financieel volledig onafhankelijk. Na 26.10.2018 was u echter niet meer officieel actief op de Belgische arbeidsmarkt terwijl u pas op 06.09.2019 in de gevangenis belandde. U legt tevens een fiscale fiche voor m.b.t. de werkloosheidsuitkeringen voor het jaar 2019. Hoe dan ook de werkervaring die u in België en in Nederland opgedaan heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Polen of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Polen, dan wel elders, niet opnieuw een job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. U heeft volgens uw verklaringen immers informatietechnologie gestudeerd in Polen en zou er veel bureauwerk gedaan hebben, onder andere bij de Universiteit van Gdansk.

Louter ten overvloede kan erop gewezen worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 06.09.2019 verblijft, tot het opstellen van onderhavige beslissing nog geen bezoek van vrienden ontvangen hebt. U kreeg tot nu toe enkel bezoek van advocaten en sociale hulpverleners. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u -indien u contact onderhoudt- dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met Polen. U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 06.10.2021 dat uw ouders, uw 2 zussen en uw broer in Polen wonen. U beschikt over een sociaal vangnet dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar. Tenslotte wordt opgemerkt dat u in het formulier hoorrecht dat u invulde op 06.10.2021 verklaarde dat u, na de gepleegde feiten, terugkeerde naar Polen en terugkwam naar België om alles uit te leggen in de

Rechtbank. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider dat u niet begreep dat u een gevangenisstraf kreeg voor de feiten die u pleegde, dat u tegen uw verwachtingen in onmiddellijk werd opgesloten in de gevangenis en dat u spijt heeft dat u teruggekeerd bent. In uw schrijven gaf u aan teruggekeerd te zijn naar Polen, hoofdzakelijk om een auto te kopen om zo sneller een job te vinden. Deze auto zou op een parking in Lochristi staan en veel van uw documenten zouden in de auto liggen. Uit uw dossier in de gevangenis blijkt dat u de autosleutel mocht meegeven met uw advocaat G. T. daar u geen uitgaansvergunning kon krijgen om zelf de documenten uit uw auto te gaan halen. Uit het gegeven dat u na de feiten naar Polen ging, kan minstens afgeleid worden dat u nog banden met dit land heeft.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat zeer uitgebreid gemotiveerd wordt aangaande artikel 8 van het EVRM.

Wat betreft het bestaan van een gezinsleven heeft de bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 94). Banden met andere gezinsleden dan die van het kerngezin of familieleden worden slechts gelijkgesteld met een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat 'de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden' (EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

De verwerende partij stelt dat er geen bewijzen voorliggen van dergelijke banden van afhankelijkheid. Verzoeker ontkent dit niet. Hij stelt enkel dat hij de banden met zijn familie in België wenst te onderhouden en poneert dat hij een hechtere band heeft met zijn broer en tante van zijn schoonbroer in België, dan met zijn familieleden in Polen. Hiermee weerlegt hij echter niet dat er niet is aangetoond dat er geen bewijzen zijn van bijkomende afhankelijkheid zijn (andere dan de gewone affectieve banden).

De verwerende partij wijst er terecht op dat verzoeker in de gevangenis nooit bezoek heeft ontvangen van zijn familie of vrienden.

Verzoeker stelt enerzijds dat dit te wijten is aan de coronapandemie, doch laat na enig bewijs aan te leveren dat er geen enkel bezoek mogelijk was en anderzijds stelt hij dat het de wens was om de kinderen te beschermen van een wereld die zij niet horen te kennen. Dit legt natuurlijk niet uit waarom hij geen bezoek kreeg van zijn broer en de tante van zijn schoonbroer, waarvan hij beweert dat hij een heel hechte band met hen onderhoudt. De Raad stelt vast dat verzoeker steevast alle vaststellingen van de verwerende partij tracht te minimaliseren en zich steeds beperkt tot beweringen waarvoor hij niet het minste begin van bewijs aanbrengt.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt heeft de bestreden beslissing niet tot gevolg dat alle contacten dienen verbroken te worden. De familieleden in België kunnen vrij in- en uitreizen en kunnen verzoeker desgewenst bezoeken. Daarnaast kunnen zij in contact blijven via de moderne communicatiemiddelen. Aldus kan verzoeker zijn familie blijven zien en banden met zijn familie onderhouden.

Wat betreft het bestaan van een privéleven ontkent de verwerende partij niet dat er sprake is van een zeker privéleven, maar wijst zij er wel op dat verzoeker zijn verblijfsrecht heeft verloren en dat er sprake is van zware strafrechtelijke feiten. De verwerende partij maakt een belangenafweging in de bestreden beslissing. Dienaangaande meent verzoeker dat deze belangenafweging niet proportioneel is.

Verzoeker stelt dat hij het centrum van zijn belangen hier heeft omdat hij acht jaar in België heeft gewoond en gewerkt. Verder stelt hij dat er onvoldoende rekening gehouden is met het feit dat hij voor de veroordeling over een blanco strafregister beschikte. Hij meent dat het noodzakelijk is om het recidivegevaar te beoordelen. Hij meent dat er sprake moet zijn van een ernstig, reëel en actueel gevaar voor de openbare orde. Hij stelt dat hij in de gevangenis geen strafbare feiten heeft gepleegd, noch

tuchtsancties heeft opgelopen en meent dat hij een tweede kans verdient. Ook stelt hij dat hij schuldinzicht heeft doordat hij uit Polen naar België is gekomen om naar de rechtbank te gaan.

Artikel 8 van het EVRM verleent geen enkele categorie vreemdelingen een absoluut recht op niet-uitwijzing.

Het Hof heeft in zijn arrest Boultif de criteria opgesomd die moeten worden gehanteerd om te beoordelen of een verwijderingsmaatregel nodig was in een democratische samenleving en in verhouding was tot het legitieme nagestreefde doel. Deze criteria kunnen ook gehanteerd worden bij de beoordeling van de proportionaliteit van het inreisverbod. Deze criteria zijn de volgende:

- de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- de duur van het verblijf in het gastland;
- het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- de nationaliteit van alle betrokkenen;
- de gezinssituatie van de verzoeker, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- bijzondere omstandigheden, zoals medische elementen.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner volgt dat naast de Boultif-criteria ook in de belangenafweging moet worden betrekken, voor zover van toepassing op de voorliggende zaak:

- de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst. (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 55, 57 en 58).

Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de feiten waarvoor hij strafrechtelijk werd veroordeeld poogt te minimaliseren. De Raad verwijst naar hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet aangaande de veroordeling van verzoeker.

Bovendien heeft de verwerende partij het recidivegevaar wel degelijk beoordeeld. Zo motiveert de bestreden beslissing:

“Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. Uit uw persoonlijk handelen komt voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.”

Waar verzoeker stelt dat zijn schuldinzicht blijkt uit het feit dat hij teruggekeerd is uit Polen om naar de rechtbank te gaan, dient dit enigszins genuanceerd te worden. Uit zijn eigen verklaringen waarvan een weergave te vinden is in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker inderdaad wel uit Polen teruggekeerd is nadat hij bij verstek werd veroordeeld. Hij was er van overtuigd dat hij in beroep een herziening zou krijgen en dat zijn straf zou worden kwijtgespeeld. Hij verklaarde echter ook dat hij spijt had dat hij was teruggekeerd. De Raad is van oordeel dat dit niet echt een aanwijzing is van schuldinzicht.

Met zijn betoog toont verzoeker niet aan dat de afweging die de verwerende partij op dit punt heeft gemaakt kennelijk onredelijk is. Voorts blijkt dat de verwerende partij ook rekening heeft gehouden met de overige criteria die het EHRM heeft verduidelijkt en hier omstandig over gemotiveerd heeft. Verzoeker gaat hier niet concreet op in.

Verzoeker stelt wel dat hij al 10 jaar in België woont en 8 jaar in België heeft gewerkt, doch ontkent niet dat hij nog steeds banden heeft met Polen. Zijn ouders en andere familieleden wonen nog in Polen. Verzoeker reisde regelmatig naar Polen en is overigens ook na het plegen van de feiten naar Polen teruggekeerd. Hij heeft ook in Polen gewerkt. Verder ontkent hij niet dat hij sedert 2018 niet meer gewerkt heeft in België. Evenmin ontkent hij dat hij voor zijn veroordeling geen enkele poging ondernam om Nederlands te leren, hetgeen niet getuigt van een wil om te integreren. Verzoeker heeft geen gezin in België, wel enkele familieleden maar toont niet aan dat er met hen een bijzondere band van afhankelijkheid is. Verzoeker heeft geen medische problematiek.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de belangenafweging die de verwerende partij heeft gemaakt kennelijk onredelijk of niet proportioneel zijn, noch dat de bestreden beslissing op dit punt onvoldoende gemotiveerd is.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU